ANUL VI — No 1566. EDITIA A DOUA JOI 1 IULIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In **București** la casa Administrației
Din *Județe* și *Streinătate* prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Șase luni » 15 » » » 25
Trei luni » 8 » » » 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevěrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa
V. Alexandri.

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

SERBAREA DIN BUCOVINA

MISCAREA NATIONALA

Mișcarea națională ia din an în an și din zi în zi un caracter maĭ pronunțat. Anul trecut ea era puternică, impunětoare; anul acesta e maĭ puternică și maĭ impunětoare. Și la acest mers progresiv al mișcăreĭ naționale românești sunt doĭ factorĭ care contribuesc de o potrivă: pe de o parte deșteptarea din zi în zi a maselor oprimate asupra drepturilor lor sfinte și inprescriptibile; pe de altă parte prostia asupritorilor.

In timpurile din urmă și dincolo de munțĭ și în țară s'a scris mult relativ la mișcarea națională română, arătându-se toată însemnătatea eĭ; ziarele românești, fără excepție, aŭ publicat numeroase articole, studiind cestiunea românească, relatând și comentând diferitele eĭ faze, cum și faptele ce zilnic și după vremurĭ s'aŭ petrecut; aseminea, s'aŭ tipărit broșurĭ și diferite alte studiĭ; s'aŭ ținut conferințe, întrunirĭ și discursurĭ ocazionale; s'aŭ făcut manifestațiĭ impozante..... Intr'un cuvênt, orĭ unde aŭ fost Românĭ, eĭ s'aŭ mișcat, aŭ protestat, aŭ ținut să afirme într'un chip luminos conștiința naționalităţeĭ lor.

Al doilea factor care ne-a favorizat mult să înaintăm cu această mișcare, a fost, cum am zis-o, *prostia* asupritorilor.

Intr'adevěr, se poate califica altfel procesele și condamnarea D-ruluĭ Vasile Lucacĭ, entuziastul luptător din Sișieștĭ? Se poate califica alt-fel procesele intentate delegațiuneĭ care a dus memorandul Impěratuluĭ Franț-Iosif la Viena, comitetuluĭ național al Românilor și tinerimeĭ universitare de peste munțĭ?...... Dar limbagiul preseĭ maghiare? dar șovinismul ridicol al oamenilor de Stat aĭ Ungarieĭ? dar interzicerea conferințeĭ din Sibiŭ, în condițiunile în care s'a făcut, și pe urmă revenirea asupra primelor deciziunĭ luate într'un moment de aprindere de către primul ministru ungar, Wekerle?.... Se pot oare califica altmintrelea de cât *prostiĭ* toate acestea? Și se poate oare aduce un serviciŭ maĭ mare cauzeĭ românești de cât înmulțind șiragul unor asemenea prostiĭ, cu care asupritoriĭ se recomandă și se ilustrează?

*
* *

Pentru ca cetitoriĭ să-și facă o idee până unde duce orbirea pe ceĭ din Pesta și în ce ridicolă lumină îĭ pune șovinismul lor, înprumutăm traducereĭ *Tribuneĭ* din Sibiŭ câte-va pasagiĭ dintr'un articol al foaeĭ *guvernamentale* din Pesta, *Pesti Hirlap*. In acest articol se vorbește mult și despre noĭ, Româniĭ din România liberă, și despre agitația pe care noĭ o ducem în favoarea fraților noștri de peste munțĭ.

Puterea și conștiința de sine, — zice foaia guvernamentală din Pesta, — *adesea impun îndatorirĭ marĭ celor marĭ față cu ceĭ micĭ, celor tarĭ față cu ceĭ slabi. Aceste îndatorirĭ le-am îndeplinit cu splendoare și generositate anĭ întregĭ, ba chiar zecimĭ de anĭ.*

Până acum am trăit, va să zică, numaĭ din grația și mărinimia Ungurilor, cărora le era milă de noĭ!...

Am răbdat ca agitatoriĭ din România să împrăștie printre Româniĭ ardelenĭ nu numaĭ sěmânța nemulțumireĭ, ci chiar și sămânța trădăreĭ de patrie, — continuă Pesti-Hirlap; — *am răbdat murdăria preseĭ bucureștene, am răbdat articolele trădătoare de patrie și rege ale preseĭ române extreme....*

Aŭ răbdat multe bețiĭ Ungurĭ în nemărginita lor bunătate, când numaĭ o încrețire de sprînceană și o bătae zornăitoare din piciorul înpintenat al primuluĭ lor ministru, eraŭ de ajuns să ne pue la rezon, saŭ să ne spulbere de pe fața pămîntuluĭ. Aŭ răbdat multe, dar... toate aŭ o margină.

La această margină, — (reproducem iar din foaia maghiară) — *răfuiala începe, nu cu Liga culturala-română, nu cu agitatoriĭ,* ci cu România însăși.

Cu Liga n'avem nimic. Este guvernul român și Statul român pe care îl tragem la rěspundere.

Cum se vede, suntem foarte grav amenințațĭ. Unguriĭ s'aŭ hotărît să ne tragă la rěspundere și Unguriĭ ar fi oamenĭ serioșĭ dacă n'ar fi ridicolĭ.

Ba maĭ mult. Eĭ vor trage la rěspundere toată Europa,— căcĭ iată ce zice maĭ departe *Pesti Hirlap*:

Nu vom răbda ca, în loc de agitație izolată, acum să înceapă o campanie organizată și generală în presa europeană.

Dar până ce vor arunca mănușa întregeĭ Europe, de o cam dată pe noĭ Româniĭ de dincolo și de dincoace de Carpațĭ aŭ să ne pue la cale.

Nu trebue să permitem,— continuă confratele din Pesta,— *nicĭ o adunare poporală, orĭ altă asociație îndreptată contra ideeĭ de stat maghiar. Nu e permis să lăsăm nicĭ aceea* ca gălăgioșiĭ din România, *sub pretext de a-și vizita rudele* să vină aicĭ cu marfa de contrabandă a trădăreĭ de patrie.

Și, să continuăm, căcĭ e din ce în ce maĭ frumos și maĭ interesant:

In Ungaria este cel maĭ puțin tot atâta libertate ca în Englitera........ Bine-cuvîntările libertățeĭ constituționale pe viitor nicĭ la noĭ nu trebue a se da însă de cât cetățenilor pacinicĭ, *iar nu să se bucure de ele și criminaliĭ, carĭ conspiră în contra siguranțeĭ Statuluĭ.*

Suntem convinșĭ că nu am ajuns încă acolo ca să trebuiască a ne folosi de mijloace escepționale, dar în cazul extrem nu ne vom speria nicĭ de acestea.

Dacă va trebui, va ajunge la valoare și la noĭ legea de fier: salus rei publicae. *Și o să ajungem foarte curênd acĭ,* dacă ministrul de externe nu intervine cu toată energia . . . .
. . . .

Ministerul nostru de externe să silească pe guvernul român la aceasta (la înăbușirea mișcăreĭ naționale, care tulbură liniștea Ungarieĭ.)

Nu de aceea suportăm contribuțiunĭ militare uriașe, nu de aceea ținem maĭ mult de un milion de soldațĭ, ca la hotarele Ardealuluĭ să tolerăm revoluția permanentă și de sub streșina Statuluĭ nostru să sboare scânteĭ care pot aprinde.

Nu trebue să cerem, nicĭ să ne rugăm, ci să poruncim la Bucureștĭ. In capitala Românieĭ nota amenințătoare a luĭ Kalnoky trebue să cadă ca un trăsnet. *Căcĭ alt-fel încrezuțiĭ de Românĭ ar putea crede că ne temem; saŭ că Ungaria nu poate compta la Viena pe îndatoririle reciproce impuse prin pragmatica sancțiune.*

Celor ce ne sâcâe trebue să le rupem coarnele, pe față și hotărît. Complicație europeană nu se poate face din aceasta și chiar dacă s'ar face *nu trebue să ne speriem.*

Când a trecut vremea strîngerilor de mână prieteneștĭ, numaĭ pumnul maĭ poate impune. Monarhia noastră trebue deja să-ĭ arate Românieĭ pumniĭ.

Cum vě pare?

Când citeștĭ proza asta ungurească *per excelentiam* rîzĭ cât rîzĭ, dar la urma urmelor un fel de sentiment de milă te cuprinde de aceștĭ oamenĭ, lipsițĭ de simțul cel maĭ elementar al relativitățeĭ lucrurilor și al căror șovinism și grandomanie sunt de sigur de domeniul patologieĭ.

Dacă i-am plăti cu leafă lunară noĭ înși-ne, redactoriĭ foilor maghiare n'ar putea aduce un serviciŭ maĭ mare cauzeĭ noastre românești.

Dr. SILVESTRU MORARIU ANDRIEVICI
Archiepiscop al Cernăuțului și Mitropolit al Bucovineĭ și Dalmațieĭ.

Ingâmfarea și prostia lor și tonul ridicol de provocător, departe de a speria pe cine-va, ne dă numaĭ prilejul să rîdem un rîs homeric, care ne maĭ ușurează sufletul posomorît la auzul suferințelor ce îndură frațiĭ noștri.

*
* *

Dar trebue să ne ocupăm numaĭ de Româniĭ din Transilvania saŭ de toțĭ Româniĭ din toate provinciile subjugate?

Iată întrebarea care s'a pus de mult și care se pune și astăzĭ.

Noĭ am spus-o, nu înțelegem să se facă vre-o deosebire între Româniĭ din Transilvania și ceĭ din Macedonia, între ceĭ din Bucovina și ceĭ din Basarabia, între ceĭ din Maramureș și ceĭ din Istria, între ceĭ din Crișana și ceĭ din Macedonia. Eĭ constituesc la un loc națiunea română; eĭ o întregesc, alcătuind o individualitate; și datoria noastră, încă odată, este să ne ocupăm de toțĭ, să-ĭ ajutăm pe toțĭ, după trebuința ce fie-care o aŭ de ajutorul nostru, dacă ne-am luat ca ideal: *unitatea națională.*

Dar această cestiune va face obiectul unuĭ articol deosebit. Astă-zĭ ne mulțumim a constata că ceasul deșteptăreĭ tuturor Românilor la un ideal de atâta vreme visat—*unitatea lor,—un singur și mare Stat românesc,*—ceasul acesteĭ mărețe deșteptărĭ a sunat.

E întâia și de sigur cea maĭ mare dificultate. Acest pas făcut, putem privi în viitor cu maĭ multă încredere de cât orĭ-când.

Ioan N. Roman.

TELEGRAME

PARIS, 30 Iunie. — Un consiliŭ de cabinet, ținut în timpul seriĭ a hotărât examinarea chestiuniĭ reorganisăriĭ poliţieĭ. D. Lozé va fi înlocuit. El va fi numit, se zice, ministru la Atena în locul D-luĭ de Montholon, care va fi trimes la Viena.

Consiliul a făcut să înțeleagă D-luĭ Peytral, că demisiunea sa ar fi prejudiciabilă în momentul discuțiuniĭ bugetuluĭ și ar vătăma interesele republicane.

Din partea sa, D. Carnot a stăruit pe lângă D. Peytral pentru ca să-și păstreze portofoliul. D. Peytral a consimțit.

Consiliul a decis că în casul când Camera ar cere explicațiunĭ în privința politiciĭ străine și a congregațiunilor religioase, guvernul le va da imediat.

— Camera a respins cu 279 voturĭ contra 149 o propunere de amnistie pentru turburările din cartierul latin. D. Dupuy a promis că va fi clement față cu tineretul din cartierul latin.

— Consiliul municipal a votat un ordin de zi prin care îndeamnă populațiunea parisiană a se abține de orĭ-ce participare la serbările de la 14 Iulie.

— Se confirmă că data alegerilor a fost fixată la 28 August.

— D. Lépine, prefectul departamentuluĭ Seine et Oise a fost numit prefect de poliție al Parisuluĭ.

JUBILEUL

de 50 anĭ de preoție al I. P. S. Silvestru Morariu Andrievicĭ

Archepiscop al Cernăuțuluĭ și Mitropolit al Bucovineĭ și Dalmațieĭ.

Cernăuțĭ 26 Iunie 1893.

Marțĭ 29 Iunie (11 Iulie) 1893 se împlinesc 50 de anĭ de la hirotonisirea de preot a I. P. S. Silvestru Morariu Andrievicĭ, archiepiscop al Cernăuțuluĭ și Mitropolit al Bucovineĭ și Dalmațieĭ.

Româniĭ Bucovinenĭ și în genere toțĭ creștiniĭ ortodocșĭ din diecesa Eminențeĭ Sale aŭ decis a serbători această zi cu strălucirea cuvenită și aŭ ales un comitet, care a adresat tuturor credincioșilor ortodocșĭ următoarea

INVITARE

La serbarea jubileuluĭ de 50 anĭ de preoție a Eminențeĭ Sale I. P. S Archiepiscop și Mitropolit *Dr. Silvestru Morariu Andrievicĭ.*

La 29 Iunie (11 Iulie) a. c. Eminența Sa Archipăstoriul nostru Silvestru împlinește 50 anĭ aĭ activitățiĭ Sale preoteștĭ. Activitatea și meritele acestuĭ ilustru bărbat pentru biserica noastră ortodoxă-orientală din țară, marele sěŭ devotament pentru luminarea și desvoltarea culturală și religioasă a poporuluĭ, stăruința sa nemărginită pentru binele țăriĭ și succesele lucrăriĭ sale neobosite ne obligă pe noĭ diecesaniĭ ortodoșĭ-orientalĭ aĭ Eparchieĭ a serba cu iubire fiească și cu solemnitate această zi însemnată și a aduce I. P. S. Sale cu devotată supunere omagiele noastre de mulțumire și recunoștință.

Ne adresăm decĭ cu tot respectul către toțĭ diecesaniĭ drept credincioșĭ de orĭ ce stare, ca să bine-voiască a adăoga la splendoarea acesteĭ serbărĭ diecesane și a participa în persoană la toate părțile eĭ după următoarea programă:

a) In diecesă:

Duminecă în 27 Iunie (9 Iulie) a. c. în toate bisericele dieceseĭ serbarea s. liturghiĭ cu doxologie și predică.

b) In capitala țăriĭ:

Lunĭ în 28 Iunie (10 Iulie) a. c.:

Seara la 7 și jum. oare vecernie cu litie în biserica seminarială.

Marțĭ în 29 Iunie (11 Iulie) a. c.:

1. Demineață la 8 și jum ore serviciŭ dumnezeesc în biserica s. Paraschева cu doxologie.
2. La 11 ore dimineața plecarea în corpore a patronilor bisericeștĭ, a cleruluĭ, a eparchioților și altor deputațiunĭ la reședința mitropolitană.
3. La 12 ore aducerea felicitărilor omagiale I. P. S. Sale Archiepiscopuluĭ și Mitropolituluĭ și predarea adreseĭ din partea diecesanilor.
4. Publicarea decisiuneĭ de a înființa fundațiunea «Mitropolitul Silvestru» pentru ajutorarea copiilor de școală de confesiunea ortodoxă orientală, care fundațiune se va forma din contribuirile benevole ale diecesanilor.

Cernăuțĭ, în Maiŭ 1893.

Comitetul festiv: Președinte: **Cavalerul dr. Ioan de Zotta.**

Andronic Maximilian, Bacinschi Nicolai, Berariu Artemie, Călinescu Miron, Calinciuc Gavriil, Cantemir Grigorie, Cozub Desiderie, Ciuntuleac Emanuil, Ciuntuleac Artemie, Czechowski Erast, Dimitrovicĭ Ilie, Dracinschi Michail, Filipovicĭ Ilarion, Grigorcea Modest, cav. de Homiuca Ioan, Br. Hormuzachi Eudoxie, Iliuț Michail, Issecescul Alecu, Jacota Veniamin, Kiriliwicz Leon, Mandrila Ioan, dr. Onciul Dimitrie, Patraș Ioachim, Piotrovschi Samuil, Procopovicĭ Grigorie, dr. Seleschi Emanuil, Seleschi Dimitrie, Ștefanovicĭ Constantin, Tabora Ioan, cav. de, Tarnoviețchi Georgie de, Tyminski Ioan, dr. Voiuțchi Emilian, dr. Volcinschi Ioan, cav. de, Worobkiewicz Isidor, Zurcan Dimitrie.

MITROPOLITUL SILVESTRU

Eminența Sa Mitropolitul și Archiepiscopul Silvestru Morariu Andrievicĭ este o personalitate care se bucură de dragostea și admirațiunea tuturor, atât pentru meritele sale păstoreștĭ cât și pentru înaltele sale sentimente umanitare.

Comitetul pentru organizarea festivitățeĭ jubileuluĭ proiectase serbărĭ marĭ populare, însă Eminența Sa, vězând că inundațiile din zilele trecut aŭ adus mizeria în multe comune ale dieceseĭ sale, a rugat pe organizatorĭ ca să simplice cât se va putea această festivitate pentru ca să vie în ajutorul victimelor.

Pentru a da cititorilor noștri o idee de meritele acestuĭ înalt prelat, vom face aicĭ o mică schiță asupra viețeĭ și activitățeĭ Inalt Prea Sfințieĭ Sale.

Eminența Sa Archiepiscopul și Mitropolitul Silvestru Morariu Andrievicĭ s'a născut la 14 Noembre 1818 în comuna Mitocul-Dragomirneĭ din Bucovina, dintr'o familie preoțească și-a căpătat la botez numele de Samuil.

Numele de Andrievicĭ a fost adăogat pe lângă adevěratul nume al familieĭ sale Morariu, când părintele sěŭ s'a dus să-l înscrie la școala normală din Suceava. Directorul aceleĭ școlĭ, rutean se vede, a declarat că numele de Morariu nu e frumos și i-a dat pe cel de Andrievicĭ, după numele străbunuluĭ Em. Sale, pe care-l chema Andreĭ. Urmarea acesteĭ procedărĭ fu că o parte din familia Morariu, care căpătă o instrucțiune, fu numită în toate actele publice Andrievicĭ, în vreme ce partea din Mi-

tocul-Dragomirneĭ rĕmase cu cel de Morariu. Anomalieĭ acesteia ĭĭ puse capăt actualul Mitropolit, care la 1869 revendică pe cale legală şi cu documente autentice adevĕratul sĕŭ nume de familie *Morariu*, şi acest exemplu fu urmat de toată familia.

Samuil Andrievicĭ (notele acestea sunt extrase din cartea: *Culturhistorische und etnographische Skizzen über die Romaenen der Bucovina* de Constantin Morariu, duhovnicul bisericeĭ sf. Paraschiva din Cernăuţĭ) înzestrat cu însuşirĭ morale superioare, şĭ-a făcut studiile liceale, filosofice şi teologice în Cernăuţĭ. După terminarea anuluĭ al 3-lea al facultăţeĭ de teologie, 1842, el se căsători cu fiica văduveĭ de preot Maria Cehovski din Ceahor, numită Elena, şi fu hirotonisit diacon după un an, la 29 Iunie 1843. După un alt an fu numit preot al comuneĭ Ceahor, sat în apropiere de Cernăuţĭ. Acolo arătă timp de 20 de anĭ un zel aşa de mare în slujba şi datoriile sale sufleteştĭ, în cât Ceahorul este şi astăzĭ un model de parochie. In ultimiĭ anĭ aĭ facultăţeĭ sale acolo, Samuil Morariu Andrievicĭ îndeplini şi administraţia protopresbiterieĭ din Cernăuţĭ, în care calitate isbuti să înfiinţeze maĭ multe şcolĭ primare.

La 1862 fu numit referent la consistoriul din Cernăuţĭ, unde funcţionase încă din timpul aflăreĭ sale la Ceahor ca profesor de Tipicon şi de muzică religioasă la seminarul clerical.

Cu prilejul reorganizăreĭ consistoriuluĭ Bucovineĭ, 1865, Morariu fu ridicat la rangul unuĭ consilier consistorial şi de atuncĭ începe activitatea sa decisivă, care-ĭ făcu un loc însemnat în întreaga diecesă.

La 1874, remăind vĕduv, se călugări sub numele de Silvestru şi obţinu demnitatea de Archimandrit de scaun. La 1 Aprilie 1877 fu numit Archimandrit consistorial şi vicar general al Archiepiscopieĭ; iar la 12 Martie 1880 fu înălţat pe scaunul de Archiepiscop al Cernăuţuluĭ şi Mitropolit al Bucovineĭ şi Dalmaţieĭ.

Ca literat, Eminenţa sa ocupă un loc de frunte în literatura română, ceea-ce se doveşte prin scrierile sale, care sunt următoarele:

1) Elementariu saŭ carte de cetire; 2) Aritmetica pentru şcoalele săteştĭ; 3) Metodica calculăciuniĭ în cap; 4) Metodica calculăciuniĭ cu cifre; 5) *Die Lautirmethode oder Anleitung zur Erlernung des ersten Unterrichtes mit Benützung von 12 Wandtafeln*; 6) O carte de cetire româno-germană pentru şcoalele primare, sub titlul *Comenius*; 7) Liturgia, care coprinde scurta tălcuire a rĕnduelelor liturgice după tipicul evangeliilor şi învĕtătura uneia, sfinte, soborniceştĭ şi apostoleştĭ bisericĭ a rĕsărituluĭ; şi alte 13 opurĭ, dintre care relevăm Apologia bisericeĭ ortodoxe greco-orientale a Bucovineĭ.

Pe lângă acestea, I. P. S. redactă de la 1850 până la 1863 calendarul diecesian al Bucovineĭ, făcu parte de la 1850—1851 din comisiunea pentru censurarea scrierilor bisericeştĭ la ministerul de interne din Viena; mijloci tipărirea de cărţĭ bisericeştĭ, care până la dînsul se aduceaŭ din streinătate; publică, in calitatea sa de vice-preşedinte al societăţeĭ pentru cultura şi literatura română în Bucovina, maĭ multe lucrurĭ în Almanahul calendaruluĭ diecesian şi în *Foaia Societăţeĭ*; făcu la 1871 un proiect de lege privitor la congresul bisericesc al Bucovineĭ, care fu sancţionat şi, în fine, aduse la îndeplinire apariţiunea foaeĭ bisericeştĭ *Candela*, la care colaborează.

Nu maĭ puţin marĭ sunt meritele sale ca archipăstor. Luĭ ĭĭ datoresc văduvele de preoţĭ din Bucovina şi orfaniĭ lor obţinerea şi mărirea pensiilor lor din fondul religios ortodox oriental; el a îmbunătăţit soarta cântăreţilor bisericeştĭ; o mulţime de studenţĭ săracĭ îşĭ datoresc cariera mărinimiciĭ I. P. S. Sale şi mulţĭ săracĭ ĭĭ datoresc pâinea de toate zilele.

De aceea înaltul prelat se bucură de stima şi încrederea generală din partea cleruluĭ bucovinean şi maĭ ales din partea poporenilor. Dovadă despre acea-ta e că în maĭ multe rîndurĭ primul colegiŭ electoral al mareĭ proprietăţĭ bucovinene l-a ales deputat în dietă şi în Reichsrath; Em. Sa este şi acum membru al delegaţiuneĭ dieteĭ Bucovineĭ şi membru al camereĭ magnaţilor din Viena. De asemenea, pe lângă dmnitatea de vice-preşedinte al societăţeĭ pentru literatura şi cultura poporuluĭ Român, Em. Sa este şi membru onorific al aceşteĭ societăţĭ de la 1880.

Profesoriĭ facultăţeĭ de teologie din Cernăuţĭ ĭĭ dădură titlul de *doctor sanctac teologiae honoris causa*.

Toate cele arătate esplică în deajuns pentru ce serbarea jubileuluĭ Eminenţeĭ sale este o adevĕrată sĕrbătoare naţională.

Dăm în numĕrul de azĭ şi portretul I. P. Sfinţieĭ Sale, copie după portretul pictoruluĭ Eugen Maximovicĭ. Vom face o dare de seamă amănunţită asupra serbărilor jubileuluĭ.

I. H.

INFORMATIUNI

Holera în Ungaria

Agenţia Română ne transmite următoarea telegramă:

BUDAPESTA, 30 Iunie.—Treĭ cazurĭ suspecte de boală s'aŭ produs în comitatul Bereg. Nu s'a constatat încă dacă e holera asiatică.

Ziarele din Budapesta anunţă că maĭ multe cazurĭ suspecte s'aŭ produs în vre-o patru comitate din împrejurimile Dobriţinuluĭ şi Sătmaruluĭ.

Şi maĭ poftim la băĭ în Ungaria.

Primim din Têrgovişte trista ştire despre încetерea din viaţă a D-neĭ Elizabeta Drăghiceanu.

Inmormântarea s'a făcut la Têrgovişte, în ziua de 25 Iunie, în mijlocul uneĭ mulţimĭ de rude, amicĭ şi cunoscuţĭ aĭ familieĭ.

Trimetem membrilor familieĭ defuncteĭ complimentele noastre de condoleanţă.

Ierĭ a sosit în Capitală Abatele Mailly, misionar catolic din Paris.

Sfinţia Sa a descins la Hotel Continental.

D. G. Miloteanu, actual şef de biuroŭ la ministerul de finance, a fost inaintat referendar clasa I la Curtea de Compturĭ în locul D-luĭ Moţăţeanu, inaintat sub-director la ministerul de finance.

La examenul de bacalaureat din Iaşĭ s'aŭ prezintat 130 de candidaţĭ dintre carĭ 30 de domnişoare.

Examenele orale încep mâine, Jouĭ şi Vinerĭ.

La inspecţia ce a făcut colonelul Lambrino regimentuluĭ 7 de călăraşĭ din Iaşĭ, a găsit 60 de soldaţĭ fără caĭ, lipsă care datează de pe timpul col. Crupenski, zice Evenimentul.

Voind a-ĭ trimite la infanterie, soldaţiĭ aŭ declarat că eĭ aŭ depus banĭ, dar caiĭ nu i-aŭ primit.

Se zice că maĭ mulţĭ ofiţerĭ, dintre care patru superiorĭ, sunt grav compromişĭ.

Afacerea e scârboasă, şi pentru cinstea armateĭ ar trebui să se proceadă cu toată severitatea la pedepsirea culpabililor orĭ care vor fi eĭ.

Diseară va fi primul debut al Domnişoareĭ Marguerite Duc la trupa de operetă franceză în frumoasa operetă *Les 28 jours de Clairette.*

In comuna Balta Verde de lângă Craiova, unde e acum tabăra corpuluĭ 1 de armată, s'a petrecut Joia trecută un fapt de o barbarie îngrozitoare.

Un martor ocular, denunţă *Independentuluĭ* din Craiova, că *un ofiţer din călăraşĭ care se afla în tabără, a scos sabia şi a tăiat la mâna dreaptă pe un soldat, care, din pricina durerilor,* **a căzut imediat jos ameţit.**

Atuncĭ acel ofiţer, vĕzând barbaria comisă, a luat pe soldat, l'a pus într'o căruţă şi l'a dus la spitalul militar.

Independentul promite a reveni.

Primim dese plângerĭ în contra D-luĭ Dr. Lupescu, medicul plăşeĭ Filiaşĭ, judeţul Dolj, că acum când populaţiunea din plasa sa este bântuită de disentherie, D-sa neglijează de a inspecta comunele.

Dacă e aşa, D. Dr. Lupescu ar trebui să se gândească, că reputaţia pe care o are la direcţiunea sanitară de unul din ceĭ maĭ conştiincioşĭ medicĭ de plasă, se compromite prin ast-fel de neglijenţe.

Mâine încep a funcţiona în toată ţara comisiile semestriale pentru prefacerea contribuţiilor.

In Capitală comisia va fi prezidată de D. C. Ghirgiu, delegatul ministeruluĭ de finance.

Poliţia din Galaţĭ a făcut o captură excelentă în persoana luĭ Iorgu Ionescu, un vechiŭ şi îndrăzneţ falşificător de monede.

Poliţia a găsit asupra acestuĭ individ clişeul banilor, o sumă de banĭ turnaţĭ, anume maĭ multe piese de câte cincĭ leĭ, lire englezeştĭ şi piese de câte un leŭ.

D. Al. Em. Lahovary, ministru plenipotenţiar al ţeriĭ la Roma, se întoarce sĕptămâna viitoare la postul seŭ.

STIRI TELEGRAFICE

PARIS, 30 Iunie. — Pentru a nu întârzia votarea budgetuluĭ, Camera a hotărît, de acord cu ministrul de finanţe şi comisiunea, să amâne la toamnă reforma impozituluĭ uşilor şi ferestrelor, introdusă în budget.

D. Leydet, radical, a desvoltat o moţiune relativă la impozitul asupra venituluĭ. Oratorul a reamintit D-luĭ Peytral angajamentele sale în această privinţă. Ministrul a declarat că el personal e favorabil în principiŭ impozituluĭ asupra venituluĭ, însă că acum e cu neputinţă a-l discuta.

Camera a amânat cu 270 voturĭ contra 237 discuţia moţiuniĭ Leydet până după budget.

LONDRA 30 Iunie.—Sir Grey a declarat la Camera comunelor că raporturile din urmă ale consuluĭ englez din Samoa semnalează un conflict iminent între Malietoa şi Mataafa. Anglia a trimes un vas de rĕsboiŭ, care va ajuta împreună cu bastimentele Germanieĭ şi Statelor-Unite la menţinerea păceĭ.

D. George Russel a explicat că mĕsura din urmă a guvernuluĭ indian n'a avut de scop a da rupieĭ valoarea a 16 pencĭ aur, saŭ orĭ ce altă valoare, ci numaĭ de a împiedeca ca cursul acesteĭ monede să scază şi maĭ mult.

VOLTAIRE

L'INGÉNU *)

(Fragment)

Citirea înnalţă sufletul, iar un prieten luminat îl mângâe.

Inchisul nostru se bucura de amêndouĕ aceste avantagiĭ, pe care până atuncĭ nu le bănuise.

— Maĭ că sunt ispitit, zise el, să cred în metamorfoze, căcĭ eŭ am fost schimbat din vită în om.

Işĭ formă o bibliotecă aleasă, cumpĕrată cu o parte din baniĭ luĭ pe carĭ îl lăsaŭ stăpân. Prietenul sĕŭ îl îmbărbătă să-şĭ scrie cugetările.

Iată ce scrie el despre istoria veche:

«Imĭ închipuesc că naţiunile aŭ fost şi ele mult timp ca mine, că nu s'aŭ instruit de cât foarte târziŭ, că veacurĭ întregĭ nu s'aŭ îngrijit de cât de clipa de faţă care se scurgea, pre puţin de trecut, şi nicĭ odată de viitor.

«Am umblat vr'o cincĭ-sease leghe prin Canada şi n'am găsit măcar un monument; nimenĭ nu ştie acolo ce a făcut strămoşul luĭ. N'o fi aceasta oare starea firească a oamenilor?

«Specia continentuluĭ acestuia mi se pare superioară a celuĭ-l'alt: de câte-va secole, şi-a îmbogăţit fiinţele cu arte şi cunoştinţĭ. Să fie oare din pricină că are barbă, pe când D-zeŭ n'a dat barbă Americanilor? nu cred; căcĭ vĕd că Chineziĭ n'aŭ barbă maĭ de loc, şi cultivă artele de maĭ bine de cincĭ miĭ de anĭ; într'adevĕr, dacă analele lor ţin de maĭ bine de patru miĭ de anĭ, trebue musaĭ ca naţiunea să fi fost adunată şi înfloritoare de maĭ bine de cincĭ-zecĭ de veacurĭ.

«Un lucru mĕ isbeşte pe mine maĭ ales în istoria veche a Chineĭ, că aproape tot ce se spune e cu putinţă să se fi intîmplat, şi firesc: admir fiind-că n'are nimic minunat.

«Pentru-ce toate cele-l'alte naţiunĭ şĭ-aŭ dat nişte originĭ fabuloase? Vechiĭ cronicarĭ aĭ istorieĭ Francieĭ, carĭ nu sunt tocmaĭ vechĭ, fac pe Franceji să se coboare din Francus, fiul luĭ Hector; Romaniĭ se ziceaŭ ieşiţĭ dintr'un Frigian măcar că în limba lor nu-ĭ nicĭ un cuvênt care să aibă vr'un raport cât de mic cu limba Frigiană; zeiĭ locuiseră în Egipt zece miĭ de anĭ, iar draciĭ în Sciţia, unde dăduseră naştere Hunilor.

«Inainte de Thucidide, nu vĕd de cât romanĭ ca Amadis, ba încă mult maĭ puţin plăcuţĭ: pretutindenĭ nu sunt de cât vedeniĭ, oracolĭ, minunĭ, vrăjitoriĭ, metamorfoze, visurĭ explicate, şi care fac soarta celor maĭ marĭ imperiĭ şi a celor maĭ micĭ State; icĭ nişte vite care sunt adorate, zeĭ prefăcuţĭ în oamenĭ, şi oamenĭ prefăcuţĭ în zeĭ. Ah! dacă ne trebue fabule, cel puţin să fie simbolul adevĕruluĭ! Imĭ plac fabulele filozofilor, rîd de ale copiilor, şi urăsc pe ale şarlatanilor.»

Intr'o zi dădu peste o istorie a împĕratuluĭ Justinian. Se spunea acolo că nişte apedoţĭ din Constantinopol, dăduseră într'o grecească ca vaĭ de ea, un edict înpotriva celuĭ mare căpitan al veacuĭ, fiind-că acest eroŭ spusese aceste vorbe în înfierbintarea uneĭ convorbirĭ: «*Adevĕrul străluceşte de propria-ĭ lumină, şi nu se pot lumina spiritele cu flacările unuĭ rug.*»

Apedoţiĭ asigurară că asta era o erezie, şi că axioma contrară era catolică, universală şi grecească: «*Nu se pot lumina spiritele de cât cu flăcărĭ de rug, şi adevĕrul n'ar putea străluci de propria-ĭ lumină.*»

Aceştĭ linostolĭ condamnară ast-fel maĭ multe discursurĭ ale căpitanuluĭ, şi dădură un edict.

— Ce fel! strigă Omul-curat, edicte date de oameniĭ ceia!

— Nu sunt edicte, replică Gordon, sunt contra-edicte de care îşĭ bătea joc toată lumea la Constantinopol, şi împĕratul maĭ mult de cât toţĭ; acesta era un prinţ înţelept care ştiuse să silească pe apedoţiĭ linostolĭ aşa ca să nu maĭ facă de cât bine. Ştia că D-niĭ ăia şi alţĭ mulţĭ pastoforĭ, plictisiseră cu contra-edicte pe împĕraţiĭ de înainte de dênsul, în chestiunĭ şi maĭ serioase.

— Foarte bine a făcut, zise Omul-curat; pastoforiĭ trebuesc maĭ zadărnicitĭ.

Scrise multe alte cugetărĭ care spăimântară pe bietul Gordon.

— Ce fel! zise el în sine; eŭ mi-am pierdut cincĭ-zecĭ de anĭ ca să mĕ instruesc, şi mĕ tem că nu pot ajunge la atâta bun simţ curat cât are copilul ăsta aproape sĕlbatec! Mĕ tem că am muncit cu stăruinţă ca să întăresc nişte prejudiţiĭ; el nu asculă de cât natura şimplă.

Bietul om avea câte-va cărţişoare de critică, broşurĭ periodice, în care nişte oamenĭ nedestoinicĭ a produce nimic, ponegresc producţiunile altora, în care vr'un Tisé insultă pe un Racine, iar vr'un Faydit pe un Fénelon. Omul curat rĕsfoi câte-va din ele:

— Le aseamăn, zicea el, cu nişte musculiţe care-şĭ pun ouĕle în spatele cailor celor maĭ frumoşĭ; asta nu-ĭ impiedecă pe dênşiĭ de a alerga.

Ceĭ doĭ filozofĭ de-abia îşĭ aruncară ochiĭ pe aceste murdăriĭ ale literatureĭ.

In curând citiră împreună elementele astronomieĭ; Omul-curat făcu să se vadă nişte sfere: spectacolul acesta măreţ îl încânta.

— Ce amar e, spunea el, să încep a cunoaşte cerul tocmaĭ când mi s'a răpit dreptul, de a-l admira! Jupiter şi Saturn se invêrtesc în spaţiurile astea nemărginite; milioane de sorĭ luminează miliarde de lumĭnĭ, iar în colţul de pământ pe care sunt aruncat, se află fiinţe care mĕ lipsesc, pe mine, fiind vĕzătoare şi cugetătoare, de toate lumile la care ar putea ajunge: privirea mea, şi de aceea în care m'am născut!

Lumina facută pentru întregul univers, e pierdută pentru mine. In partea de Sud, (America), unde mi-am făcut copilăria şi tinereţea, nu mi-o ascundea nimenĭ. Fără D-ta, scumpe Gordon, aşĭ fi aicĭ în nesfărşit.

St. Sc.

*) *Ingénu* om curat, naiv.

DIFERITE ŞTIRI

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI

Bucureştĭ 30 Iunie 1893.

Inălţimea barometrică la 0°	752.3
Temperatura aeruluĭ	25.4
Vântul slab de la N. W	
Starea ceruluĭ noros	
Temperatura maximă de erĭ	25
« minimă de astă-zĭ	13

Temperatura la noĭ a variat între 28 şi 9

Erĭ seară puţină ploae, astă-zĭ senin şi cald. A plouat puţin la: Dorohoĭ, Fălticenĭ, Odobeştĭ, Brăila, Brăila port, Sulina, Ostrov, Mizil, Sinaia, Câmpina, Târgovişte, C.-Lung, C. de Argeş, Bucureştĭ, Doftana.

DIN ŢARA

Consiliul general al partiduluĭ social-democrat din România se va întruni Duminică dimineaţă în Capitală.

D. Ioan Nădejde va sosi Vinerĭ dimineaţă pentru a lua parte la şedinţa acestuĭ consiliŭ iar Sâmbătă seara va ţine la Clubul Muncitorilor din strada Piaţa Amzeĭ o conferinţă despre: *Ce e socializmul.*

Erĭ dimineaţă greviştiĭ de la atelierul de confecţiunĭ al armateĭ aŭ ţinut o întrunire la Clubul Muncitorilor, unde aŭ hotărît a nu relua cu nicĭ un preţ lucrul în caz când direcţiunea nu le va acorda cerinţele şi nu va concedia pe şeful de atelier, Climent Popescu, care e adevĕrata pricină pentru care li-s'aŭ tot scăzut preţul lucruluĭ.

In această întrunire a luat cuvîntul D. Al. Ionescu care a îndemnat pe greviştĭ a nu recurge la nicĭ un act de violenţă şi a avea o atitudine cât se va putea maĭ pacĭnică spre a nu da prilej poliţieĭ să intervie.

Greviştiĭ vor ţine azĭ la orele 2 o nouă întrunire în care vor alege o comisiune care să conducă toate afacerile acesteĭ mişcărĭ.

La ediţia a II-a vom arĕta maĭ pe larg pricinile acesteĭ greve.

* * *

Toţĭ lucrătoriĭ cismarĭ de lux din Ploieştĭ s'aŭ pus Lunĭ dimineaţă în grevă. Dênşiĭ cer: 1) O sporire de preţ la lu-

FOIŢA ZIARULUĬ *ADEVERUL*

(111)

FORTUNE DU BOISGOBEY

BLANA SPANZURATULUI

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL IX

Sunt de asemenea sigură că a ghici motivele uneĭ hotărîrĭ asupra căreia nu voiŭ reveni. Odinioară mi-a făcut confidenţe pe care nu le-am uitat. D-sa mi-a mărturisit că nu s'ar insura de cât dacă nepotul seŭ s'ar încăpăţina să rĕmână flăcăŭ saŭ dacă s'ar însura fără plăcerea sa. Visul sĕŭ era de a lăsa toată averea acestuĭ nepot care s'ar însărcina să perpetue în mod demn numele seŭ. Vreaŭ ca acel vis să se realiseze, vreaŭ ca Berta să se bucure de toată fericirea ce merită şi pe care a câştigat-o atât de scump. Fiţĭ sigur că şi D. Roger o doreşte. Iĭ cunosc inima, ştiŭ că doreşte cu ardore să repare o greşală judeciară ale căreĭ urmărĭ aŭ fost atât de crude.

— Doamnă, dacă D-na Lestérel v'ar auzi, zise Gaston, şi-ar uni rugăminţile cu ale mele ca să nu vĕ sacrificaţĭ fericirea unor interese care nu ne ating întru nimic. Ce ne pasă nouă de averea unchiuluĭ? Vom fi tot deauna destul de avuţĭ căcĭ ne iubim. Şi avem şi noĭ visul nostru. Visăm să trăim pe lângă Dv. pe lângă unchiŭ care mi-a ţinut loc de tată, de-a întări, prin unirea Dv. cu el, legăturile care ne unesc deja.

— Acest vis a fost şi al meŭ, dragă Gaston, zise D-na Cambry sculându-se, dar a venit deşteptarea şi am uitat visul. Uită-l şi D-ta şi fiţĭ ferice. D. Nointel va bine-voi să mĕ scutească de greutatea de a spune eŭ însumĭ D-luĭ Roger Darcy că renunţ la onoarea de a-l lua în căsătorie.

Tonul era atât de ferm, atitudinea atât de netedă, că Gaston, aiurit, nu îndrăsni să maĭ insiste şi se pregăti de plecare. Căpitanul era deja în picioare, dar el părea că aşteaptă, ca să se retragă, un ultim cuvênt de la D-na Cambry,

— Comptez pe Dv., Domnul meŭ, după cum şi Dv. puteţĭ compta pe mine.

Apoĭ, adresându-se luĭ Gaston:

— Când veĭ vedea pe Berta, spune-ĭ că, dacă ar trebui să mor peutru ca ea să fie fericită, aş muri fără părere de reŭ.

Şi cum Gaston, înlemnit, căuta un rĕspuns la această declaraţie foarte neaşteptată, ea adaogă numaĭ:

— Adio, Domniĭ meĭ.

— Doamnă, zise Nointel foarte mişcat, daţi-mĭ voie să sper că ne vom maĭ vedea, şi că nu vom maĭ vorbi nicĭ odată de un trecut de care nu vreaŭ să'mĭ amintesc.

Şi plecă cu amicul sĕŭ care făcea o figură foarte ciudată, căcĭ nu înţelegea nimic din tot ce se vorbise în faţa luĭ.

— Aĭ să'mĭ explicĭ o dată comedia asta pe care o jucaşĭ? zise Darcy de îndată ce se aşeză în cupeŭ lângă căpitan.

— Ce comedie?

— Consultaţia asta ridiculă......

— Dragă, 'mi-a venit nişte scrupule. Mĕ 'ntreb dacă am dreptul să daŭ pe mâna justiţieĭ pe o femee care nu mi-a făcut nicĭ odată rĕŭ. D-na Cambry e foarte inteligentă. Am avut ideia să'ĭ supun cazul...... dramatisându'l după placul meŭ, şi aĭ vĕzut că nu s'a supărat de îndrăzneala mea. Ba chiar e de aceiaşĭ părere cu mine. Ea gândeşte că e cu mult maĭ bine să se lase vinovată în remuşcările eĭ.

— Unchiu-meŭ însă nu va gândi tot ast-fel. El va reclama scrisorile acelea. Dacă nu voiaĭ să i le daĭ, nu trebuia să-ĭ vorbeştĭ de ele.

— E drept, am greşit şi voiŭ suferi consecinţele uşurinţeĭ mele. Dar, dacă mĕ crezĭ, tu, ar fi bine, să nu te-amestecĭ în asta ci să laşĭ pe D-na Cambry să facă cum i-o plăcea. E liberă să nu se mărite şi mĕ prind că D. Roger Darcy nu va căuta să 'nvingă refusul sĕŭ. Resemnează-te să 'l moşteneştĭ într'o zi, şi adu-ţĭ aminte că tăcerea 'ĭ de aur. Dacă vreĭ să 'mĭ facĭ plăcere, să nu vorbeştĭ nicĭ odată şi nimănuĭ despre ceea ce s'a petrecut. Ocupă-te de D-na Lestérel şi uită crima de la Operă. Instrucţiunea s'a închis; şi dracu să mĕ ia dacă mi-o maĭ veni gust să calc pe urmele luĭ Lolif.

Iată-ne la Champs-Elysées. Fă-mĭ plăcerea şi mĕ lasă la rond-point.

— Ştiĭ că unchiul te-aşteaptă.

— Ştiŭ. O să-l vĕd, dar nu va găsi că rĕŭ am făcut dacă maĭ întâiŭ mĕ duc să capăt noutăţĭ despre D-na de Barancos. Voiŭ merge la Palatul Justiţieĭ trecând prin calea Ruysdael.

Darcy tăcu. Era mirat de respunsurile enigmatice ale căpitanuluĭ dar nu îndrăsnea să 'l ia cu zorul. Simţea în mod vag că aceste reticenţe ascundeaŭ o taină pe care era maĭ bine să nu caute a o pătrunde. Lăsă pe prietenul sĕŭ să se scoboare promiţându-ĭ să se maĭ întâlnească a doua zi. Nointel sări într'o birjă ca să se ducă la parcul Monceau; scoase apoĭ din busunar faimoasele scrisorĭ.

— Aceasta e cu adevĕrat de la dênsa, zise el între dinţĭ. Mi-a fost de-ajuns să-mĭ arunc ochiĭ pe biletul arătat de Gaston, ca să-ĭ recunosc scrisul. Incântătoarea şi virtuoasa Doamna Cambry, a fost metresa luĭ Golymine şi a ucis cu pumnalul, pe Julia d'Orcival. A ucis'o *bărbăteşte cu propriele sale mâinĭ*, cum zicea Brantome vorbind de nu ştiŭ cine care înfipsese pumnalul în amantul necredincios.

Astăzĭ, aceste fapte bărbăteştĭ duc la curtea cu juraţĭ pe acelea care le comit şi D-na Cambry a scăpat ca prin urechile aculuĭ. Dacă un minut maĭ târziŭ i-aşĭ fi vĕzut biletul la Gaston, era pierdută; autografia scoasă din blana luĭ Golymine ar fi fost în mâna judecătoruluĭ de instrucţie.

D. Roger Darcy de asemenĭ a scăpat uşor. Aceasta l'ar fi omorît. Dac'ar şti el că mulţumită mie nu s'a găsit silit să aresteze pe femeia pe care avea s'o ia de soţie, mi-ar ierta bucuros neregularitatea ce-o să comit, căcĭ nu'ĭ voiŭ da scrisoarea. Căsătoria ĭĭ ruptă, asta'ĭ tot ce trebuia. Dacă i-aşiŭ da-o, aşiŭ avea stima oamenilor care nu admit să te supui legeĭ; n'aşia avea-o însă pe a mea; căcĭ, ca să lovesc într'o vinovată care se va pedepsi ea însă-şi, aşiŭ lovi într'un inocent.

Da, dar el nu ştie nimic din din toate astea şi va lua foarte în rĕŭ istoria pe care o s'o inventez ca să explic cum de nu maĭ sunt în posesiunea hârtiilor ce i-am promis. In zadar ĭĭ voiŭ spune că mi le-a furat, nu va crede un singur cuvênt şi trebue să se găsească în codul penal vre-un articol aplicabil la cazul meŭ. Dacă în definitiv eŭ voiŭ fi caraghios. Eĭ bine, maĭ de grabă m'aşiŭ rezema de cât să sdrobesc inima D-luĭ Darcy denunţându-ĭ pe D-na Cambry. Ş'apoĭ.... de ce nu mi-aşĭ mărturisi-o chiar mie că acea nenorocită îmĭ inspiră milă, aproape interes? Ceea-ce a trebuit să sufere, ce va maĭ suferi încă, ispăşeşte în parte crima sa. Câtă tărie de caracter i-a trebuit să nu se trădeze adineaorĭ, când i-am pus întrebarea! A înţeles de la întâiul cuvênt şi n'a slăbit. De-aşiŭ fi fost numaĭ cu ea, cred că i-aşiŭ fi dat scrisoarea înapoĭ. Şi cu ce aer mi-a zis: adio! Nu m'aşĭ mira dacă s'ar duce să-şĭ sfârşească zilele învre-o monăstire. In mod provizoriŭ însă, voiŭ păstra arma ce am contra'ĭ, dar sunt aproape sigur că va fi o precauţiune inutilă.

(Va urma).

crul cu bucata; 2) Ghetele la darea lor în lucru să fie gata, rechtuite; 3) Salariul săptămânal să nu fie maĭ mic de 20 leĭ, iar plata să se facă Sâmbătă seara la orele 6; 5) scăderea orelor de lucru.

Greviștiĭ cismarĭ sunt ajutațĭ de către lucrătoriĭ pantofarĭ și de către membriĭ Clubuluĭ muncitorilor din Ploieștĭ.

D. Nottara, valorosul artist al teatruluĭ nostru național a fost numit profesor la conservatorul din Bucureștĭ. De asemenea și D-na Aristița Romanescu e însărcinată cu predarea unuĭ curs de dicțiune.

Aceste numirĭ nu poate de cât să ne bucure ținênd socoteală de valoarea acestor duoĭ artiștĭ.

Ministerul instrucțiuneĭ publice a hotărît de a construi pe socoteala sa aripa Ateneuluĭ care dă în spre strada Poșta-Veche și unde se vor clădi maĭ multe saloane. În schimb, Ateneul se însărcinează a pune aceste saloane la dispoziția ministeruluĭ orĭ când îĭ va trebui pentru diferite solemnitățĭ.

Pe ziua de 5 Iulie vor fi înaintațĭ toțĭ sub-locotenențiĭ de geniŭ și artilerie, carĭ aŭ terminat cursurile școaleĭ de aplicațiune.

Comitetul pentru ridicarea uneĭ statuĭ regretatuluĭ dr. Davila ne înaintează o dare de seamă din care se constată că fondul aceste întreprinderĭ se ridică actualmente la suma de 28,327 leĭ 75 banĭ. În același timp comitetul roagă atât pe D-niĭ d-rĭ din capitală cât și comitetele districtuale cărora li s'aŭ încredințat liste, să bine-voiască a activa subscripțiunea și a trămite baniĭ casieruluĭ central.

La examenul I de drept de la facultatea din Bucureștĭ aŭ reușit D-niĭ: Antonescu Petre, Georgescu Vasile, Polichroniade George, Floru Emilian, Panaitescu, Emil Cașolțeanu, Sebastian Zisu, M. Ghițescu, Balș Mateĭ, Filodor Gr., Chiriachide G., Teodorescu Iulian, Radovicĭ Al., Alexandrescu Aurel și Gârdescu Ioan.

La examenul de drept ținut la școala științe politice și administrative din Bucureștĭ aŭ reușit cu succes D-niĭ: Andreescu George, din Galațĭ; Curelescu Demetru din Mizil; Georgescu Nicolae, institutor Brăila; Mihailov Petru din Bucureștĭ, Remencu Vasile din Bucureștĭ; Spineanu Const. din Severin.

DIN STREINATATE

D. Redmond, membru al Camereĭ comunelor, a propus la art. 9 al biluluĭ de Home-rule un amendament prin care cerea ca numĕrul deputaților irlandezeĭ să fie de 103. D. Gladstone a declarat că numĕrul de 80 de deputațĭ e suficient. Amendamentul D-luĭ Redmond a fost respins cu 280 voturĭ contra 260.

Comitetul Burseĭ Munceĭ din Paris a adresat un manifest către toate sindicatele de muncitorĭ prin care le arată cum guvernul s'a slujit de forța armată pentru a le sfărima organizația lor. Comitetul face apel la toțĭ muncitoriĭ din Franța de a nu se lăsa să fie învinșĭ de un guvern care a dovedit atâta vrăjmășie claseĭ muncitoare.

Se crede că muncitoriĭ francezĭ vor respunde nechibzuiteĭ mĕsurĭ a guvernuluĭ printr'o grevă generală.

File rupte din Album

Ascundețĭ bine superioritatea de teamă de a nu-țĭ face dușmanĭ.
Schopenhauer.

Femeele aparțin prezentuluĭ; nu gândesc nicĭ la trecut, nicĭ la viitor.
Ars. Houssaye.

Cel maĭ bun mijloc de a ușura suferința sa este de a întinde inima sa spre suferințele tuturor. *Ed. Thiaudière.*

Nimic maĭ primejdios ca talentele marĭ, ale căror întrebuințare nu este regulate de credință. *Masillon.*

Ultim cuvênt

Bunicul iubește pe nepoțelul, și îl face să călărească pe genuchiul sĕŭ.

— *Op!... Op!!... nu-ĭ așa că îțĭ place să călăreștĭ?*

— *Da, bunicuțule!... dar maĭ bine îmĭ place să călăresc pe un adevĕrat măgar.*

ULTIME INFORMATIUNI

Greva lucrătorilor de la atelierul de confecție al armateĭ

Am făgăduit cititorilor noștri a arĕta pricinile pentru care lucrătoriĭ atelieruluĭ de confecțiunĭ al armateĭ, în numĕr de aproape 480, s'aŭ pus în grevă.

Iată amĕnuntele ce aflăm din chiar gura lucrătorilor greviștĭ:

Ministerul de rĕzboiŭ, având trebuință de confecționarea a 25,000 de bluze necesare armateĭ, a publicat o licitațiune din cauză că ele nu puteaŭ fi confecționate în atelierul Statuluĭ, acest atelier fiind ocupat cu diferite alte lucrărĭ.

Această furnitură s'a adjudecat pe preț de 2 leĭ bucata asupra șefuluĭ de atelier al chiar atelieruluĭ de confecțiĭ al armateĭ, Climent Popescu.

Pentru obținerea furnitureĭ, Climent Popescu a depus o garanție de 4,000 leĭ a uneĭ D-ne Năsturel, cu care convenise a-ĭ da confecționarea acestor bluze pe preț de 1 leŭ și 60 banĭ, și aceasta să execute furnitura cu ajutorul femeilor de prin mahalale, — care, spunea, Climent Popescu le — poate efectua cu 50—60 banĭ bucata.

Cu chipul ecesta, Popescu nădăjduia, fără bătaie de cap, într'un frumos câștig.

De și termenul predăreĭ furnitureĭ fusese destul de îndelungat, D-na Năsturel n'a putut efectua din furnitură până în luna Maiŭ de cât abia vre-o 3,000 de bluze, ast-fel că garanția de 4,000 leĭ urma să-ĭ fie confiscată.

În fața acestuĭ pericol, Climent Popescu sfătuește pe D-na Năsturel să intervină la minister prin persoane influente ca să-ĭ acorde o prelungire de termen și să-ĭ permită ca furnitura să fie efectuată în atelierul armateĭ. obligându-se a da ministeruluĭ 20—30 banĭ pentru uzul mașinelor și în același timp a da și toate necesariile, cu ață și altele.

Ministerul, după marĭ stăruințĭ, a aprobat și această concesiune; decĭ Climent Popescu se credea aproape stăpân pe câștig căcĭ își făcuse următorul calcul: lucrătoriĭ de la atelierul Statuluĭ sunt într'o mare mizerie și aŭ să fie nevoițĭ să efectueze furnitura în orĭ-ce condițiunĭ li s'ar da.

Se aduce furnitura și, de unde o bluză se plătea înainte cu 1 leŭ 50 banĭ, Climent Popescu după o săptămână de lucru, oferă lucrătorilor **80 de banĭ** de bueată! Ast-fel că un lucrător, orĭ-cât de abil ar fi fost, n'ar fi putut câștiga de cât 1 leŭ și 60 de banĭ pe zi căcĭ nu poate lucra de cât 2 bluze pe zi.

Se înțelege că lucrătoriĭ, în fața aceste neruşinate exploatărĭ, aŭ căutat să se plângă direcțiuneĭ, însă Climent, le-a respuns cu multă obrăznicie. «Cuĭ nu-ĭ «place n'are de cât să plece, căcĭ va «găsi dînsul lucrătorĭ carĭ să le facă și «cu 50 banĭ bucata!»

Lucorătriĭ, fără absolut nicĭ o înțelegere prealabilă, aŭ părăsit cu toțiĭ lucrul și iată-ĭ de treĭ zile pușĭ în grevă.

Acum un lucru nu înțelegem. Cum se face că direcțiunea atelieruluĭ de confecțiĭ, care cunoaște toate aceste matrapaslicurĭ ale neruşinatuluĭ exploatator, tolerează a despuia pe nenorociţiĭ lucrătorĭ în chipul cel maĭ mișelesc și aceasta într'o chiar instituțiune a Statuluĭ?

Cerem direcțiuneĭ destituirea cât maĭ grabnică a acestuĭ exploatator și satisfacerea drepteĭor cerințĭ ale lucrătorilor.

Iona.

O agresiune mizerabilă

Din Galațĭ ni se scrie:

De maĭ multă vreme, cunoscutul artist dramatic, D. G. Cârjă, se află în Galațĭ cu o trupă de teatru și joacă în grădina cofetărieĭ centrale, exploatată de grecĭĭ neînpămînteniți Temistocle Aspruli și Zisu Menaia.

Artiștiĭ aŭ contractat formal cu acești indivizi, prin care contract eĭ sunt îndatorațĭ să le pue la dispoziție grădina, în schimbul uneĭ sume ce li s'a și plătit.

Știindu-se astfel înțeleșĭ și asigurațĭ, artiștiĭ aŭ făcut cheltuelĭ de deplasare, aducêndu-șĭ cu eĭ nevestele șĭ copiiĭ, cu marĭ sacrificiĭ bănești, pentru a rĕmâne acolo tot timpul vereĭ.

Astăzĭ se vede că numiților antreprenorĭ li s'a oferit pentru grădină o sumă maĭ mare de către vre-o altă trupă, de oare ce, neținênd socoteală nicĭ de contract, nicĭ de faptul că artiștiĭ aŭ suferit marĭ pierderĭ din cauza ploilor, care aŭ ținut o lună aproape continuŭ, voește cu orĭ ce preț să-ĭ gonească.

Aceștia, firește, aŭ intentat proces comercial antreprenorilor Temistocle Aspruli și Zisu Menaia, cerêndu-le daune-interese.

Atâta a fost de ajuns pentru ca onorabiliĭ antreprenorĭ să-șĭ piardă cumpĕtul și să devie furioșĭ.

Judecațĭ după cele ce s'aŭ petrecut in urmă:

Marțĭ, 29 Iunie, în ziua de Sf. Petre și Pavel, artiștiĭ făceaŭ repetiție. Pe când eĭ nicĭ nu visaŭ să se pregătească în contra vre uneĭ agresiunĭ, *de odată impetuoșiĭ antreprenorĭ, însoțițĭ de vre-o 20-30 de servitorĭ înarmațĭ cu ciomege și cuțite aŭ năvălit asupra lor și aŭ început a-ĭ lovi unde nimereaŭ. Toțĭ artiștiĭ poartă urme de loviturĭ, maĭ mult saŭ maĭ puțin grave. D. Cârjă are o rană mare la cap și o tăetură adîncă la mâna dreaptă; D-sa stă în pat și e în absolută imposibilitate de a lucra și de a-șĭ câștiga existența.*

Temistocle Aspruli e un parvenit grec, cartofor de meserie, a nenorocit o mulțime de tinerĭ, carĭ șĭ-aŭ pierdut averea, ține cateneaua-cântândă *Minerva* și *Petersburg*; pe timpul Rușilor ținea și rolină și desbrăca pe ofițeriĭ rușĭ; om decăzut și de-o imoralitate patentă.

Zisu Menaia ține o nepoată a luĭ Temistocle Aspruli și e un demn emul al acestuia; a venit acĭ din Turnul Măgurele. unde se bucura de o reputație detestabilă.

Doĭ din agresorĭ sunt deja depușĭ. Opinia publică în Galațĭ e revoltată în contra mizerabililor agresorĭ, manifestând simpatiile sale pentru artiștiĭ carĭ aŭ fost victimele brutalitățĭ lor.

Nădăjduim că justiția își va face datoria în această împrejurare, care cu drept cuvînt a produs în Galațĭ, și va produce pretutindenea, cea maĭ penibilă impresie.

Oficianții telegrafici de la sucursalele poliției

Erĭ am relatat demisia colectivă a celor 23 de oficiențĭ de la sucursalele telegrafice ale poliției, carĭ nu maĭ puteaŭ suferi regimul la care-ĭ pusese fotograful Niculescu, dirigintele acestor oficiĭ și cerusera în zadar permutarea luĭ.

Astăzĭ putem spune că în urma acesteĭ demisiunĭ tot felul de mizeriĭ se fac celor demisionațĭ. Fotograful Nicolescu caută să corumpă pe uniĭ; iar comisariĭ și inspectoriĭ polițieneștĭ caută să-ĭ terorizoze prin amenințărĭ și brutalitățĭ.

Fără nicĭ un motiv legal și fără nicĭ un mandat, comisarul Puiu de la siguranță *a arestat pe treĭ din eĭ și anume pe D-niĭ V. Trandafil-Chica, G. Marinescu și I. Ionescu.*

Mâine, intre alte amĕnunte ce vom maĭ avea, vom publica și o scrisoare ce ne adresează oficianțiĭ demisionațĭ.

De o cam dată o întrebare am pune celor în drept: Pentru ce ar proteja oare târâș-grăpiș pe acel Domn Nicolescu, care brutalizează pe subalterniĭ săĭ *și în contra căruia aceștia aŭ destăinuirĭ grave de făcut în fața uneĭ anchete serioase ce s'ar orîndui.*

Vom reveni.

Din Transilvania

Scrisoarea unuĭ țĕran

Cât de mare este interesul țĕranilor românĭ din Transilvania față de uriașa mișcare ce s'a pornit din Sibiŭ, dovedește următoarea scrisoare a unuĭ țĕran adresată în numele consătenilor seĭ ziaruluĭ *Tribuna*.

Domnule redactor al *Tribuneĭ!* Venindu-ne la cunoștință prin prea prețuitu-vĕ ziar în articolul prim din Nr. 137 sub titlul «Conferența națională oprită», vedem și cunoaștem până și în cele maĭ ascunse colibĭ româneștĭ, că a fost oprită acea conferență spre a nu ne putea consulta uniĭ cu alțiĭ. Dar dacă e tocmaĭ așa, vĕ rugăm, D-le redactor, a primi cu bună-voință și a publica tot odată în prețuitul D-voastră ziar, că atât procesele de presă și al Memorandulul, cât și al Replicei studenților universitarĭ din monarchie le primim de ale noastre. Feldru, în Iulie 1893. — *George Varvaru și ceĭ-l'alțĭ din Feldru.*

Poltronerie ungurească

În numĕrul de la 24 Iunie sub titlul «Preoțĭ și invĕtătorĭ agitatorĭ» ziarul *Arad és Vidéke* a insultat în chip murdar nu numaĭ pe preoțiĭ și invĕțătoriĭ care aŭ participat la adunarea din Boroșineu, dar și pe harnicul naționalist Dr. Stefan Pop, advocat în Arad.

Cerênd satisfacție cavalerească, autorul acestuĭ articol, Dr. Lengyel Sandor, vice-notar la comitat, a căutat să încurce lucrurile față cu martoriĭ D-luĭ Pop. Această lașitate ungurească a avut apoĭ drept urmare, că unul dintre martoriĭ D-luĭ Pop, și anume D. căpitan Silviu Herbay a provocat pe Lengyel Sandor.

După cum cetim în *Pesti Hirlap*, Ungurul și-a luat rĕsplata: căpitanul i-a tăiat nasul, fruntea și brațul—aceste în două asalturĭ—așa că viteazul Ungur o să rĕmână de acĭ iare *însemnată* persoană între poltroniĭ Ungurĭ din Arad, —zice *Tribuna*.

Le e rușine!

Redacția *Tribuneĭ* a primit Duminică seara de la oficiul telegrafic din Sibiŭ inștiințarea, că la ordinul ministruluĭ de comerciŭ din Budapesta aŭ fost confiscate telegramele trimise maĭ multor foĭ streine despre oprirea conferențeĭ naționale. Textul telegrameĭ nu conținea de cât un extras al ordinuluĭ ilegal de oprire de la 2 l. c. al primaruluĭ din Sibiŭ, care însă a fost destul motiv pentru această nouă volnicie a guvernuluĭ.

Licitația ținută pentru facerea liceuluĭ din Craiova a fost anulată de D. ministru de instrucțiune și culte, in urma oferteĭ D-luĭ architect Maimarolu.

Inalta curte de casație și justiție a ținut ultima ședință la 28 Iunie a. c.

Secțiunea vacanțelor va judeca la 5, 6, 7 Iulie și la 3, 4 și 5 August a. c.

D. dr. Felix s'a pus pe treabă.

D. Cicerone Segarcea, medic de plasă în Romanațĭ, cu ocazia uneĭ epidemiĭ ce s'a ivit într'o comună, a întârziat de a merge în comună să ia primele mĕsurĭ pentru combaterea epidemieĭ. În urma acesteĭ întârzierĭ, multe persoane aŭ murit.

D. dr. Felix, considerând că D. Segarcea s'a dovedit și în alte împrejurărĭ neglijent, l'a dat în judecata tribunaluluĭ din Caracal.

Ast-fel de mĕsurĭ drastice, D. dr. Felix este hotărît să ia fața de toțĭ aceĭ medicĭ, carĭ ar neglija îndreptarea stăriĭ sanitare a populațiuneĭ noastre rurale.

D. I. N. Iancovescu a plecat la Vâlcea și de aci apoĭ va trece la Muscel, unde va inspecta administrația aceluĭ județ.

D. Ioan Florescu. a obținut cu succes titlu de licențiat în drept.

Subiectul teseĭ sale a fost *Contractele alcatoriĭ.*

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Primele Principiĭ de geografie generală pentru clasele primare de profesorul *G. T. Buzoianu.*

Ediția III, *aprobată de minister.*

Idem *Atlasul respectiv.*

După cerere se trimete câte un exemplar gratis și franco spre consultare.

Depositul general la *tipografia Ralian și Ignat Samitca*, Craiova.

La Tipo-litografia Dor. P. Cucu se află de vînzare tot felul de imprimate.

Tipo-Litografia şi fonderia de litere, Dor. P. Cucu, Bulevardul Elisaveta, 121.